

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 6Cob/77/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1325202585
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 07. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marta Barková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2025:1325202585.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marty Barkovej a členiek senátu JUDr. Ivany Neviďanskej a Mgr. Jany Brídzikovej v spore žalobcu: Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., so sídlom Pribinova 19, 811 09 Bratislava, IČO: 00 151 700, právne zastúpený: BAJO LEGAL, s. r. o., so sídlom Landererova 8, 811 09 Bratislava, IČO: 36 860 581, proti žalovanému: W.. O. O., bytom S.. Y. XXXX/X, XXX XX D., narodený XX.XX.XXXX, právne zastúpený: Podtatranská advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Družstevná 614/55, 059 38 Štrba, IČO: 47 234 237, o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu

rozhodol:

I. Krajský súd v Bratislave uznesenie Mestského súdu Bratislava III č. k. 64Cb/33/2025 - 47 zo dňa 09.05.2025 potvrdzuje.

II. Žalovanému priznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Mestský súd Bratislava III (ďalej aj ako „súd“ alebo aj ako „súd prvej inštancie“) uznesením č.k. 64Cb/33/2025 - 47 zo dňa 09.05.2025 (ďalej aj ako „napadnuté uznesenie“ alebo aj ako „napadnuté rozhodnutie“) návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia v celom rozsahu zamietol (výrok I.) a žalovanému náhradu trov konania voči žalobcovi nepriznal (výrok II.).

2. Súd prvej inštancie rozhodol s poukazom na § 324 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej aj ako „CSP“), § 325 ods. 1 a ods. 2 písm. c) a d) CSP, § 326 ods. 1 CSP, § 328 ods. 1 CSP, 329 ods. 1 CSP a čl. 17 CSP.

3. V odôvodnení napadnutého uznesenia súd prvej inštancie uviedol, že žalobca sa návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia (ďalej aj ako „návrh“) domáhal, aby súd zakázal žalovanému nakladať

- s bytom číslo XX o veľkosti podielu žalovaného 1/1 nachádzajúceho sa na 2. poschodí bytového domu so súpisným číslom XXXX v D., vchod: X, (ďalej aj ako „bytový dom“), ktorý je zapísaný v katastri nehnuteľností na liste vlastníctva číslo XXXX, pre okres D., obec D., katastrálne územie D. vedenom Okresným úradom Senec, katastrálny odbor (ďalej aj ako „byt“). Bytový dom je postavený na pozemku - parcela registra "C" KN, a to parcela číslo XXX/X, druh pozemku: Zastavaná plocha a nádvorie, o výmere 243 m2, ktorý je zapísaný v katastri nehnuteľností na liste vlastníctva číslo XXXX, pre okres D., obec D., katastrálne územie D., vedeným Okresným úradom Senec, katastrálny odbor;

- so spoluvlastníckym podielom žalovaného o veľkosti 7139/68435 na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu, na príslušenstve a na pozemku - parcela registra "C" KN, a to parcela číslo XXX/X, druh pozemku: Zastavaná plocha a nádvorie, o výmere 243 m2, ktorý je zapísaný v katastri nehnuteľností na liste vlastníctva číslo XXXX, pre okres D., obec D., katastrálne územie D., vedeným Okresným úradom Senec, katastrálny odbor;

- so spoluvlastníckym podielom žalovaného o veľkosti 7139/665325 na pozemkoch - parcely registra "C" KN, a to parcela číslo XXX/XX, druh pozemku: Ostatná plocha, o výmere 4575 m² a parcela číslo XXX/XX, druh pozemku: Ostatná plocha, o výmere 948 m², ktorý je zapísaný v katastri nehnuteľností na liste vlastníctva číslo XXXX, pre okres D., obec D., katastrálne územie D., vedeným Okresným úradom Senec, katastrálny odbor;

- so spoluvlastníckym podielom žalovaného o veľkosti 7139/665325 na pozemkoch - parcely registra "C" KN, a to parcela číslo XXX/XX, druh pozemku: Ostatná plocha, o výmere 412 m² a parcela číslo XXX/XX, druh pozemku: Ostatná plocha, o výmere 124 m² ktorý je zapísaný v katastri nehnuteľností na liste vlastníctva číslo XXXX, pre okres D., obec D., katastrálne územie D., vedeným Okresným úradom Senec, katastrálny odbor;

- s nebytovým priestorom číslo XX o veľkosti podielu žalovaného 1/1, nachádzajúci sa na 1. poschodí bytového domu so súpisným číslom XXXX v D., vchod: 0, ktorý je zapísaný v katastri nehnuteľností na liste vlastníctva číslo XXXX, pre okres D., obec D., katastrálne územie D., vedenom Okresným úradom Senec, katastrálny odbor (ďalej aj ako „nebytový priestor“ alebo aj ako „garáž“). Bytový dom je postavený na pozemku - parcela registra "C" KN, a to parcela číslo XXX/X, druh pozemku: Zastavaná plocha a nádvorie, o výmere 243 m², ktorý je zapísaný v katastri nehnuteľností na liste vlastníctva číslo XXXX, pre okres D., obec D., katastrálne územie D. vedeným Okresným úradom Senec, katastrálny odbor;

- so spoluvlastníckym podielom žalovaného o veľkosti 1858/68435 na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu, na príslušenstve a na pozemku - parcela registra "C" KN, a to parcela číslo XXX/X, druh pozemku: Zastavaná plocha a nádvorie, o výmere 243 m², ktorý je zapísaný v katastri nehnuteľností na liste vlastníctva číslo XXXX, pre okres D., obec D., katastrálne územie D., vedeným Okresným úradom Senec, katastrálny odbor a

- so spoluvlastníckym podielom žalovaného o veľkosti 1858/665325 na pozemkoch - parcely registra "C" KN, a to parcela číslo XXX/XX, druh pozemku: Ostatná plocha, o výmere 4575 m² a parcela číslo XXX/XX, druh pozemku: Ostatná plocha, o výmere 948 m², ktorý je zapísaný v katastri nehnuteľností na liste vlastníctva číslo XXXX, pre okres D., obec D., katastrálne územie D., vedeným Okresným úradom Senec, katastrálny odbor; so spoluvlastníckym podielom žalovaného o veľkosti 1858/665325 na pozemkoch - parcely registra "C" KN, a to parcela číslo XXX/XX, druh pozemku: Ostatná plocha, o výmere 412 m² a parcela číslo XXX/XX, druh pozemku: Ostatná plocha, o výmere 124 m², ktorý je zapísaný v katastri nehnuteľností na liste vlastníctva číslo XXXX, pre okres D., obec D., katastrálne územie D., vedeným Okresným úradom Senec, katastrálny odbor (ďalej všetko spolu aj ako „nehnuteľnosti“), a to tak, že ich nemôže predať, darovať, prenajať, vypožičať, iným spôsobom scudziť ani zaťažiť, a to do právoplatného skončenia súdneho konania vedeného na Mestskom súde Bratislava III pod sp. zn. 60Cb/44/2024.

Žalobca v návrhu uviedol, že na základe rozsudku Okresného súdu Bratislava I zo dňa 25.10.2018 sp. zn. 30Cb/177/2016 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 31.08.2021 sp. zn. 3Cob/118/2021 a v spojení s uznesením Okresného súdu Bratislava I zo dňa 03.12.2021 sp. zn. 30Cb/177/2016, zaplatil žalovanému sumu vo výške 46 905,47 eura, ktorá pozostávala z istiny vo výške 27 752,76 eura, z úrokov z omeškania vo výške 14 336,39 eura, z trov súdneho konania vo výške 4 341,54 eura a z trov exekúcie oprávneného (žalovaného) vo výške 474,78 eura. Uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 31.10.2023 sp. zn. 2Obdo/6/2023, bolo uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 31.08.2021 sp. zn. 3Cob/118/2021 v spojení s rozsudkom Okresného súdu Bratislava I zo dňa 25.10.2018 sp. zn. 30Cb/177/2016 zrušené a vec bola vrátená Mestskému súdu Bratislava III na ďalšie konanie. Žalobca ďalej uviedol, že zrušením citovaných rozhodnutí súdov, mu vznikol nárok na vrátenie sumy vo výške 46 905,47 eura, ktorú zaplatil na podklade zrušených rozhodnutí súdov, pretože žalovaným uplatňovaný nárok voči nemu v súdnom konaní vedenom na Mestskom súde Bratislava III pod sp. zn. B1-30Cb/177/2016 bol v celom rozsahu nedôvodný, čo potvrdil Mestský súd Bratislava III rozsudkom zo dňa 20.11.2024 sp. zn. B1-30Cb/177/2016, ktorým žalobu žalovaného zamietol a v odôvodnení poukázal, že jeho nárok nie je dôvodný. Žalobca uviedol, že ešte pred vydaním predmetného rozsudku podal do súdneho konania vedeného na Mestskom súde Bratislava III pod sp. zn. B1-30Cb/177/2016 vzájomnú žalobu zo dňa 22.01.2024, ktorou si uplatnil voči žalovanému nárok zaplataenie sumy vo výške 46 905,47 eura spolu s príslušenstvom, ktorú súd uznesením zo dňa 13.09.2024 vylúčil na samostatné konanie. Súdne konanie o vzájomnej žalobe je vedené na Mestskom súde Bratislava III pod sp. zn. 60Cb/44/2024 a bolo prerušené uznesením zo dňa 10.01.2025 do právoplatného skončenia súdneho konania vedeného na Mestskom súde Bratislava III pod sp. zn. B1-30Cb/177/2016.

Žalobca zároveň uviedol, že nehnuteľnosti, ktorých sa týka návrh na nariadenie neodkladného opatrenia sú jediným majetkom žalovaného, o ktorom má vedomosť. Žalovaný sa začal tohto jediného majetku zbavovať a zaťažovať ho, čo vyplýva z listov vlastníctva. Dôvodil, že má dôvodnú obavu z ohrozenia exekúcie voči žalovanému, a preto považoval za nevyhnutné nariadenie navrhovaného neodkladného opatrenia, nakoľko žalovaný tieto úkony vykonával bezprostredne po tom, ako Mestský súd Bratislava III rozsudkom zo dňa 20.11.2024 sp. zn. B1-30Cb/177/2016 zamietol jeho žalobu a potvrdil jej neopodstatnenosť. Mal za to, že žalovaný sa jednoznačne zbavuje majetku, resp. zaťažuje ho, aby zmaril budúcu exekúciu jeho pohľadávky, ktorú si uplatňuje v súdnom konaní vedenom na Mestskom súde Bratislava III pod sp. zn. 60Cb/44/2024. Poukazoval na to, že s ním žalovaný nijako nekomunikuje, neprevzal si jeho výzvu na úhradu ním zaplatenej sumy, a nepristúpil ani k úhrade jeho pohľadávky napriek tomu, že tá je splatná. Žalobca zdôraznil, že na všetkých nehnuteľnostiach žalovaného vrátane spoluvlastníckych podielov v súčasnosti viazne záložné právo v prospech záložného veriteľa 365.bank, a.s., so sídlom Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890 (ďalej aj ako „banka“ alebo aj ako „365.bank, a.s.“), čo preukazuje nielen existenciu dlhu žalovaného voči banke, ale súčasne aj znižuje hodnotu predmetných nehnuteľností žalovaného a spoluvlastníckych podielov, ako aj možnosť úspešnej exekúcie. Mal za to, že exekúcia bude ohrozená, nakoľko zaťaženie a prevod tohto jediného majetku - nehnuteľností má za cieľ vylúčiť ho z prípadnej budúcej exekúcie tak, aby z neho žalobca nedosiahol žiadne uspokojenie.

Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého uznesenia poukázal na to, že v rozsudku Mestského súdu Bratislava III sp. zn. B1-30Cb/177/2016 zo dňa 20.11.2024 bolo ustálené, že „Keďže žalobcovi právo na odstúpné nevzniklo, súd konštatuje nedôvodnosť uplatneného nároku žalobcu, t. j. plnenie žalovanej žalobcovi nemalo oporu v hmotnom práve“. Uviedol že rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože proti nemu podal žalovaný odvolanie. Dôvodil, že o bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného v tomto konaní by išlo len vtedy, ak by bolo plnené na základe právoplatného rozhodnutia súdu, ktoré nezodpovedalo skutočným hmotnoprávnym pomerom strán, teda ak by právny dôvod plnenia nemal oporu v hmotnom práve a poukazoval na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 09.02.2017 sp. zn. II. ÚS/18/2016. Súd prvej inštancie síce už skonštatoval, že plnenie žalobcu žalovanému v tomto konaní nemalo oporu v hmotnom práve, avšak toto rozhodnutie ešte nie je právoplatné. Na základe uvedeného súd prvej inštancie dospel k záveru, že nebola splnená podmienka nevyhnutná na nariadenie neodkladného opatrenia, a to osvedčenie existencie nároku, ktorému sa má neodkladným opatrením poskytnúť ochrana, a preto do času, kým nedôjde k právoplatnosti rozsudku Mestského súdu Bratislava III sp. zn. B1-30Cb/177/2016 zo dňa 20.11.2024, považoval návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia za predčasne podaný. Zdôraznil, že neodkladným opatrením nie je možné poskytnúť ochranu nároku, ktorý ku dňu podania návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nevznikol (neexistuje). To, že žalobca plnil na základe rozhodnutí súdov, ktoré boli následne zrušené je fakt, ale bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného nastane až právoplatnosťou rozsudku Mestského súdu Bratislava III sp. zn. B1-30Cb/177/2016 zo dňa 20.11.2024, v ktorom bolo konštatované, že plnenie žalovaného (v tomto konaní žalobcu) žalobcovi (v tomto konaní žalovanému), nemalo oporu v hmotnom práve.

Súd prvej inštancie ďalej posudzoval splnenie podmienok na nariadenie neodkladného opatrenia a dospel k záveru, že na preukázanie obavy, že exekúcia nároku žalobcu bude ohrozená nestačí skutkový stav, v ktorom žalovaný odmieta dobrovoľne plniť. Takúto obavu nezakladá ani skutočnosť, že druhá strana, t. j. žalovaný nekomunikoval, neprevzal si výzvu na plnenie a nevrátil mu ním zaplatenú sumu. Mal za to, že uvedenú skutočnosť nemožno posúdiť ako snahu žalovaného zbavovať sa jeho jediného majetku.

Pokiaľ ide o žalobcom tvrdené snahy žalovaného zbaviť sa ním tvrdeného jediného majetku v podobe predmetných nehnuteľností, súd prvej inštancie dospel k záveru, že nejde o zbavovanie sa majetku, ktoré by osvedčovalo obavu, že exekúcia bude ohrozená. Mal za to, že žalobca neosvedčil také konanie žalovaného, z ktorého by vyplývalo, že pohľadávka žalobcu bude v prípade jej judikovania nevyožiteľná a je daná obava z budúceho marenia exekúcie. Poukazoval na to, že samotná existencia dlhu nemôže byť bez ďalšieho dôvodom na nariadenie neodkladného opatrenia. Dôvodom nariadenia neodkladného opatrenia môžu byť len také osvedčené skutočnosti, ktoré opodstatňujú obavu, že by prípadný výkon rozhodnutia mohol byť marený, teda také konanie žalovaného, ktorého výsledkom je zníženie majetku postihnuteľného výkonom rozhodnutia alebo také konanie, ktoré podstatnou mierou negatívne ovplyvňuje jeho majetkové pomery (R 20/1998). Nie akákoľvek dispozícia s majetkom je

dôvodom na nariadenie neodkladného opatrenia, ale len taká, ktorá vedie k negatívnym zmenám v majetku žalovaného.

Súd prvej inštancie taktiež cez verejný portál (<https://cica.vugk.sk/>) preveril stav na žalobcom označených listoch vlastníctva a zistil, že na všetkých nehnuteľnostiach žalovaného je evidované záložné právo v prospech 365.bank, a.s. podľa zmluvy č. V-11293/2021 zo dňa 14.01.2022. Zároveň je pri nehnuteľnostiach evidovaná PLOMBA - VYZNAČENÁ NA ZÁKLADE Z - 2240/2025 (Listina o zániku záložného práva ...), PLOMBA - VYZNAČENÁ NA ZÁKLADE V - 1973/2025 (Zmluva o zriadení záložného práva) a PLOMBA - VYZNAČENÁ NA ZÁKLADE V - 2137/2025 (Kúpna zmluva), resp. PLOMBA - VYZNAČENÁ NA ZÁKLADE V - 1545/2025 (Kúpna zmluva). Súd prvej inštancie uviedol, že zo zriadenia záložného práva a z predaja nehnuteľností nemožno vyvodiť úmysel žalovaného zbavovať sa majetku a takáto konštrukcia správania sa žalovaného nie je ničím osvedčená. Súd zdôraznil, že dispozícia s nehnuteľnosťami je dôvodom nariadenia neodkladného opatrenia len vtedy, ak negatívne znižuje majetok žalovaného, čo nebolo zo strany žalobcu osvedčené. Nie je uzatvorená darovacia zmluva a nie je tvrdený a ani osvedčený predaj nehnuteľností pod cenu. Nebolo nijako preukázané, že žalovaný sa zbavuje majetku. Je úplne bežné, že fyzické osoby predávajú nehnuteľnosti, ktorých kúpa je financovaná prostredníctvom hypotéky a za tým účelom sú aj zriaďované záložné práva. Mal za to, že ide len o ničím nepodloženú domnienku žalobcu, že dispozícia s nehnuteľnosťami sa deje v dôsledku rozhodnutia Mestského súdu Bratislava III sp. zn. B1-30Cb/177/2016 zo dňa 20.11.2024. Uvedené bez ďalšieho neodôvodňuje potrebu nariadenia neodkladného opatrenia, pretože nie je osvedčené, že by prípadný výkon rozhodnutia mohol byť marený. Súd prvej inštancie ďalej v zhode s uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2Cob/121/2020 zo dňa 29.09.2020 konštatoval, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia musí byť z objektívneho hľadiska presvedčivý, čo rovnako nebolo naplnené, nakoľko žalobca nariadenie neodkladného opatrenia odôvodňuje svojimi obavami a predtuchami, čo na nariadenie neodkladného opatrenia nepostačuje a taktiež, že musí byť splnená aj požiadavka proporcionality, čo v danom prípade rovnako nebolo osvedčené, keď hodnota nehnuteľností nebola súdu prvej inštancie známa, a teda nariadením neodkladného opatrenia by mohol vzniknúť nepomer medzi sumou bezdôvodného obohatenia a hodnotou nehnuteľností dotknutých navrhovaným neodkladným opatrením.

S poukazom na uvedené súd prvej inštancie dospel k záveru, že neboli osvedčené základné skutočnosti potrebné pre nariadenie neodkladného opatrenia, t. j. obava, že prípadná exekúcia nároku žalobcu bude ohrozená a taktiež podaný návrh žalobcu je predčasný. Úvaha o tom, či sú tieto predpoklady dané, je na súde rozhodujúcim o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Súd prvej inštancie preto návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia v celom rozsahu zamietol.

O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol v súlade s čl. 17 CSP tak, že žalovanému voči žalobcovi náhradu trov konania nepriznal, nakoľko o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia rozhodol bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania tak ako mu to umožňuje § 329 ods. 1 veta prvá CSP a žalovanému v konaní žiadne trovy nemohli vzniknúť.

4. Proti uzneseniu o zamietnutí návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia podal žalobca dňa 22.05.2025 včas odvolanie v celom rozsahu, z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP a navrhoval, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zmenil a nariadil neodkladné opatrenie v ním navrhovanom znení.

Žalobca v odvolaní uviedol, že mu vznikol nárok, ktorého ochrany sa prostredníctvom nariadenia neodkladného opatrenia domáhal, keďže rozhodnutia súdov, na základe ktorých plnil, boli zrušené. Nesúhlasil so záverom súdu prvej inštancie, že až právoplatnosťou rozsudku Mestského súdu Bratislava III, sp. zn. B1-30Cb/177/2016 zo dňa 22.11.2024 by mu tento nárok vznikol, pretože tento rozsudok nemá konštitutívne účinky vo vzťahu k jeho nároku, ten vyplýva z hmotného práva. Mal za to, že okamihom zrušenia rozhodnutí súdov, na základe ktorých nedobrovoľne plnil žalovanému, mu vznikol nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia.

Za nesprávny považoval žalobca aj záver súdu prvej inštancie v odôvodnení napadnutého uznesenia o neosvedčení obavy z ohrozenia exekúcie a takého konania žalovaného, z ktorého by vyplývalo, že pohľadávka žalobcu bude v prípade jej judikovania nevyožiteľná. Poukazoval na to, že v čase podania predmetného odvolania dochádzalo k prevodu vlastníckeho práva ku garáži a zaťažoval sa záložným právom byť, čo rozhodne nemožno považovať za bežný realitný obchod. Zdôraznil, že tieto

úkony prebiehajú naraz a bezprostredne po vydaní rozsudku Mestského súdu Bratislava III sp. zn. B1-30Cb/177/2016 zo dňa 20.11.2024. Namietal, že súd prvej inštancie po ňom neprimerane vyžadoval preukázanie skutočností, ako je úmysel žalovaného vedúci k zbavovaniu sa majetku, čo v tomto štádiu konania ani nie je možné, nakoľko žalobca nie je účastníkom zmluvných vzťahov a ani katastrálnych konaní, ktoré na ich základe prebiehajú. Žalobca v tomto smere poukazoval na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 31.03.2021, sp. zn. 2Cob/32/2021 a mal za to, že osvedčil obavu z ohrozenia exekúcie, nakoľko žalovaný vykonáva právne aj faktické úkony smerujúce k zbaveniu sa majetku (garáž) a súčasne zaťaženiu majetku (byť).

Žalobca taktiež namietal nesprávnosť záveru súdu prvej inštancie o neosvedčení proporcionality neodkladného opatrenia. Poukazoval na to, že predmetné nehnuteľnosti predstavujú jediný majetok žalovaného, o ktorom mal vedomosť, a teda nemal voči akému inému majetku žalovaného žiadať nariadenie neodkladného opatrenia. Zdôraznil, že nemal žiadnu možnosť, ako zistiť hodnotu nehnuteľností, pričom ani súd prvej inštancie netvrdil opak. Namietal, že tak je opakovane zaťažovaný osvedčením skutočností, ktoré objektívne osvedčiť nemôže, pričom sa opomína účel neodkladného opatrenia, ktoré slúži ako prostriedok preventívnej ochrany v období časovej tiesne, ako je napríklad prebiehajúce katastrálne konanie k scudzovacím a zaťažovacím úkonom. Poukázal na to, že súd prvej inštancie aj sám mohol nariadiť neodkladné opatrenie len vo vzťahu k bytu alebo len vo vzťahu ku garáži.

5. K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný v podaní zo dňa 28.06.2025 a navrhol napadnuté uznesenie potvrdiť a priznať mu nárok na náhradu trov konania z dôvodu, že už nie je vlastníkom bytu ani nebytového priestoru (garáže) a s nimi spojených spoluvlastníckych podielov, ktoré sú predmetom navrhovaného neodkladného opatrenia, preto mu nie je možné uložiť povinnosť zdržať sa nakladania s nimi.

6. Krajský súd v Bratislave ako odvolací súd (ďalej aj ako „odvolací súd“ alebo aj ako „krajský súd“), v zmysle § 34 CSP po oboznámení sa s obsahom spisu a po preskúmaní napadnutého rozhodnutia v medziach daných rozsahom odvolania a odvolacími dôvodmi v zmysle § 379 a § 380 CSP, postupom bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP), dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie je vecne správne.

7. Podľa § 324 ods. 1 CSP, pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

8. Podľa § 324 ods. 3 CSP, neodkladné opatrenie súd nariadi iba za predpokladu, ak sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením.

9. Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

10. Podľa § 325 ods. 2 písm. d) CSP, neodkladným opatrením možno strane uložiť, aby niečo vykonala, niečoho sa zdržala alebo niečo znášala.

11. Podľa § 326 ods. 1 CSP, v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.

12. Podľa § 326 ods. 2 CSP, k návrhu musí navrhovateľ pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva.

13. Podľa § 328 ods. 1 CSP, ak súd nepostupoval podľa § 327, nariadi neodkladné opatrenie, ak sú splnené podmienky podľa § 325 ods. 1, inak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne.

14. Podľa § 329 ods. 1 CSP, súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Ak rozhoduje odvolací súd o odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí neodkladného opatrenia, umožní sa protistrane vyjadriť k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia.

15. Podľa § 329 ods. 2 CSP, pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

16. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

17. Pred nariadením neodkladného opatrenia posudzuje súd, či

a) je osvedčená existencia právneho vzťahu medzi sporovými stranami

b) navrhovateľom tvrdené a osvedčené skutočnosti odôvodňujú potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu z ohrozenia exekúcie (princíp opodstatnenosti)

c) uložením požadovanej povinnosti alebo obmedzenia objektívne možno dosiahnuť ochranu, ktorej sa navrhovateľ domáha (princíp efektívnosti)

d) navrhovaným neodkladným opatrením, pokiaľ má mať podľa okolností prípadu dočasný charakter, nebude vytvorený nenávratný stav

e) právne účinky neodkladného opatrenia neobmedzia povinnú osobu neprimeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah (princíp proporcionality)

f) sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením (§ 324 ods. 3 CSP).

18. Súd môže nariadiť neodkladné opatrenie iba vtedy, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery strán alebo existuje obava, že exekúcia rozhodnutia bude ohrozená. Jeho nariadenie je prípustné a opodstatnené vtedy, ak sa tvrdí a osvedčí, že existuje právny vzťah medzi stranami, tento vyžaduje bezodkladnú úpravu a osvedčí sa dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana. Neodkladným opatrením by nemalo dochádzať k zásahu do práv nad nevyhnutnú mieru. Bez osvedčenia, že je tu nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy, ktoré musí byť preukázané nielen všeobecným tvrdením navrhovateľa (žalobcu) o hrozbe, ale musí byť preukázané konkrétnymi skutkovými okolnosťami odôvodňujúcimi záver, že právo navrhovateľa je bezprostredne ohrozené, že je tu reálna obava zo zmarenia jeho práva a bez nariadenia neodkladného opatrenia bude toto právo navrhovateľa ohrozené, súd nemôže nariadiť neodkladné opatrenie.

19. Neodkladné opatrenie bude spravidla opodstatnené, ak žalobcovi hrozí vznik alebo rozširovanie škody či inej ujmy, dochádza k porušovaniu alebo ohrozovaniu jeho práv a oprávnených záujmov, prípadne hrozí zhoršenie jeho právnej pozície do takej miery, že sa mu viac neoplatí uchádzať o konečnú súdnu ochranu. Samotné dokazovanie má v konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia povahu osvedčovania. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia musí obsahovať zákonom požadované náležitosti, t. j. opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich nariadenie neodkladného opatrenia, uvedenie podmienok dôvodnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana a odôvodnením nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy. Neodkladné opatrenie má opodstatnenie tam, kde v konkrétnom prípade je odôvodnená obava, že jeho nenariadením by sa podstatne zhoršila právna pozícia žalobcu v danom právnom vzťahu. Na nariadenie neodkladného opatrenia postačuje, ak je osvedčený nárok, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana. Pred jeho nariadením nemusí súd zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia, je však nutné, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti. Osvedčenie znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti. Pri ich zisťovaní nemusí dbať na všetky formality, ako je to pri dokazovaní; postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvýš pravdepodobná. Pri nariadení neodkladného opatrenia súd teda poskytne oprávnenej strane dočasnú ochranu, prípadne zabraňuje ďalšiemu zhoršovaniu jeho postavenia aj za cenu, že skutočný stav veci nie je ešte náležite zistený a teda, že subjektívne právo ani jemu zodpovedajúca povinnosť nie sú celkom nepochybné. Dočasnou úpravou sa neprejudikujú práva a povinnosti strán ani posúdenie právneho vzťahu medzi nimi.

20. Z obsahu súdneho spisu odvolací súd zistil, že Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. 2Obdo/6/2023 zo dňa 31.10.2023 uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 31.08.2021, č.k. 3Cob/118/2021 - 285 a rozsudok Okresného súdu Bratislava I zo dňa 25.10.2018, č.k. 30Cb/177/2016 - 153 zrušil a vec vrátil Mestskému súdu Bratislava III na ďalšie konanie. Následne Mestský súd Bratislava III rozsudkom sp. zn. B1-30Cb/177/2016 zo dňa 20.11.2024 zamietol žalobu žalobcu Ing. Radoslava Rajniaka (v tomto konaní žalovaný) proti žalovanému Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s. (v tomto konaní žalobca).

21. Účelom a zámerom navrhovaného neodkladného opatrenia bola žalobcom tvrdená existencia obavy, že budúca exekúcia ním tvrdenej pohľadávky v celkovej výške 46 905,47 eura na vydanie bezdôvodného obohatenia z dôvodu plnenia žalovanému na základe rozhodnutí súdov, ktoré boli zrušené uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Obdo/6/2023 zo dňa 31.10.2023, bude ohrozená z dôvodu, že žalovaný sa zbavuje a zároveň zaťažuje jediný žalobcovi známy majetok - nehnuteľnosti, aby zmaril budúcu exekúciu jeho pohľadávky. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol z dôvodu, že žalobca neosvedčil nárok, ktorého neodkladnej ochrany sa domáhal a taktiež neosvedčil obavu, že exekúcia jeho nároku bude ohrozená a nebolo osvedčené, že neodkladné opatrenie spĺňa požiadavku proporcionality.

22. Úlohou odvolacieho súdu bolo preskúmať, či odvolacie dôvody žalobcu sú dôvodné.

23. K odvolacej námietke žalobcu, že v konaní osvedčil svoj nárok, ktorému sa má neodkladným opatrením poskytnúť ochrana, nakoľko rozhodnutia súdov, na základe ktorých žalovanému nedobrovoľne plnil sumu spolu vo výške 46 905,47 eura boli zrušené uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Obdo/6/2023 zo dňa 31.10.2023, odvolací súd uvádza, že nebolo sporným a z návrhu a listinných dôkazov odvolací súd v zhode so súdom prvej inštancie zistil, že Okresný súd Bratislava I rozsudkom zo dňa 25.10.2018 č.k. 30Cb/177/2016 - 153 uložil žalovanému (v tomto konaní žalobca) povinnosť zaplatiť žalobcovi (v tomto konaní žalovaný) sumu 27 752,76 eura s príslušenstvom a priznal mu nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Na odvolanie žalovaného Krajský súd v Bratislave uznesením č.k. 3Cob/118/2021 - 285 zo dňa 31.08.2021 odvolanie odmietol a žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu. Následne Okresný súd Bratislava I uznesením sp. zn. 30Cb/177/2016 zo dňa 03.12.2021 uložil žalovanému povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania vo výške 4 341,54 eura. Na základe dovolania žalovaného Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. 2Obdo/6/2023 zo dňa 31.10.2023 uznesenie Krajského súdu v Bratislave zo dňa 31.08.2021 č.k. 3Cob/118/2021 - 285 a rozsudok Okresného súdu Bratislava I zo dňa 25.10.2018 č.k. 30Cb/177/2016 - 153 zrušil a vec vrátil Mestskému súdu Bratislava III na ďalšie konanie. Mestský súd Bratislava III následne pokračoval v konaní a rozsudkom sp. zn. B1-30Cb/177/2016 zo dňa 20.11.2024 žalobu zamietol a žalobcovi uložil povinnosť nahradiť žalovanému trovy prvoinštančného konania, odvolacieho konania a dovolacieho konania v rozsahu 100 %. Uvedený rozsudok Mestského súdu Bratislava III v čase rozhodovania súdu prvej inštancie o predmetnom návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nebol právoplatný z dôvodu odvolania podaného zo strany žalovaného.

Pokiaľ žalobca v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ako aj v podanom odvolaní namietal, že nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 46 905,47 eura mu vznikol už okamihom zrušenia rozsudku Okresného súdu Bratislava I č.k. 30Cb/177/2016 - 153 zo dňa 25.10.2018 a uznesenia Krajského súdu v Bratislave č.k. 3Cob/118/2021 - 285 zo dňa 31.08.2021 Najvyšším súdom Slovenskej republiky, odvolací súd poukazuje na to, že zrušený právoplatný rozsudok nemal konštitutívne účinky a samotné právoplatné rozhodnutie preto nepredstavovalo právny dôvod plnenia, ale len formu autoritatívnej súdnej ochrany dôsledkov existencie tohto právneho dôvodu. Právo na vydanie bezdôvodného obohatenia vznikne až potom, ako sa právoplatne vyrieši otázka, či bola pohľadávka žalobcu voči žalovanému v konaní vedenom na Mestskom súde Bratislava III pod sp. zn. B1-30Cb/177/2016 dôvodná alebo nie, nakoľko pokiaľ by bola dôvodná, plnenie žalobcu by nebolo možné považovať za bezdôvodné obohatenie (k tomu viď nálezy Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS/18/2016 zo dňa 09.02.2017). Odvolací súd mal za to, že hoci ústavný súd v danom prípade rozhodoval o sťažnosti sťažovateľov, ktorou namietali porušenie základných práv uznesením Krajského súdu v Bratislave č.k. 6Co/259/2015 - 199 zo dňa 30.06.2015, ktorým potvrdil uznesenie súdu prvej inštancie o prerušení konania a práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, ním formulované závery sú plne aplikovateľné aj na predmetný spor o nariadenie neodkladného opatrenia, a to s poukazom na skutočnosť, že zrušený právoplatný rozsudok nemal konštitutívne účinky, a teda jeho zrušením nemohlo dôjsť k vzniku bezdôvodného obohatenia plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol. Preto až rozhodnutím súdu, ktorým bude žaloba žalovaného právoplatne zamietnutá, vznikne právo žalobcu na vydanie bezdôvodného obohatenia, nakoľko až potom bude zrejmé, že žalovanému plnil bez právneho dôvodu. Odvolací súd však v tejto súvislosti zdôrazňuje, že nijakým spôsobom neprejudikuje prípadné rozhodnutie súdu vo veci samej, ale len s poukazom na skutočnosť, že pri rozhodovaní o nároku na nariadenie neodkladného opatrenia súd nevykonáva dokazovanie v takom rozsahu a intenzite, ako pri rozhodovaní vo veci samej konštatuje, že na účely posudzovania dôvodnosti

návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, v zhode so súdom prvej inštancie dospel k záveru, že žalobca dostatočne neosvedčil existenciu nároku, ktorému mala byť poskytnutá bezodkladná ochrana vo forme nariadenia navrhovaného neodkladného opatrenia.

Na podporu vyššie uvedeného záveru odvolací súd poukazuje aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5MCdo/17/2009 zo dňa 23.11.2010, v zmysle ktorého „O bezdôvodné obohatenie získané plnením, ktorého právny dôvod odpadol, pôjde tiež v prípade poskytnutia plnenia na základe právoplatného a vykonateľného súdneho rozhodnutia, ktoré bolo neskôr, v rámci konania o mimoriadnom opravnom prostriedku (obnovy konania, dovolania, či mimoriadneho dovolania), zrušené. Vo všetkých týchto prípadoch môže dôjsť k novému prejednaniu veci a k vydaniu rozhodnutia, ktoré je buď totožné alebo iné, než rozhodnutie pôvodné, ktoré bolo dôvodom pre plnenie a splnenie si hmotnoprávnej povinnosti. Tento právny dôvod trvá aj v prípade zrušenia rozsudku, ktorý ho deklaroval, takže v takomto prípade nemožno hovoriť o bezdôvodnom obohatení až dovtedy, kým súd opätovne nevydá rozhodnutie o uplatnenom nároku“.

Odvolací súd preto posúdil túto odvoláciu námietku žalobcu ako nedôvodnú.

24. K odvolacej námietke žalobcu, že v konaní osvedčil obavu z ohrozenia budúcej možnej exekúcie, odvolací súd uvádza, že samotná existencia dlhu (v danom prípade voči žalovanému nebola osvedčená, ako odvolací súd konštatoval v bode 23. odôvodnenia tohto rozhodnutia), nemôže byť bez ďalšieho dôvodom na nariadenie neodkladného opatrenia, a to bez osvedčenia takého konania žalovaného, ktoré by odôvodňovalo obavu zo zmarenia exekúcie.

Obava z ohrozenia exekúcie by bola daná vtedy, ak bez nariadenia navrhovaného neodkladného opatrenia by bol prípadný budúci výkon súdneho rozhodnutia ohrozený, pričom nebezpečenstvo zmarenia výkonu exekúcie musí bezprostredne a reálne hroziť. Zákon ani judikatúra pri vymedzení obsahu obavy ohrozenia exekúcie nepredpokladajú, že musí ísť výlučne o účelové konanie povinnej osoby a navyiac zamerané na zmarenie alebo sťaženie vymáhania nároku, ktorého ochrana sa príslušným prostriedkom zabezpečenia sleduje. Môže ísť teda o akékoľvek konanie povinnej osoby alebo aj o súhrn okolností na jej strane, ktoré vyvolávajú obavu ohrozenia exekúcie, avšak táto obava musí byť reálna a bezprostredná, teda musí byť naplnená v čase podania návrhu na nariadenie príslušného neodkladného opatrenia ako aj v čase rozhodovania súdu o ňom a nebezpečenstvo zmarenia výkonu rozhodnutia musí bezprostredne a reálne hroziť. Pôjde napr. o situácie, ak dlžník (žalovaný) nemá dostatok likvidity, hrozia mu viaceré exekúcie, má voči žalobcovi viacero dlhov, ktoré nespláca, alebo vo všeobecnosti sa rôznym úmyselným konaním vyhýba plneniu svojich záväzkov, hrozí mu úpadok a pod. Odvolací súd mal v zhode so súdom prvej inštancie za to, že takéto konanie žalovaného žalobca neosvedčil, pričom zároveň zdôrazňuje, že ani predaj, resp. prevod predmetných nehnuteľností na inú osobu bez ďalšieho neosvedčuje zníženie vymožitelnosti pohľadávky žalobcu, a to bez osvedčenia, že k prevodu dochádza bez primeranej protihodnoty, nakoľko peňažné prostriedky získané z predaja nehnuteľností môžu byť použité na uspokojenie pohľadávok veriteľov. Žalobca nepredložil súdu prvej inštancie relevantné dôkazy, ktoré by osvedčili potrebu neodkladnej úpravy pomerov v dôsledku hrozby zmarenia exekúcie a že sa žalovaný zbavuje svojho majetku jeho predajom za nízku cenu, darovaním alebo zámenou za veci nižšej hodnoty. Len predpokladaná, uvažovaná obava zo strany žalobcu, ktorá nemala premietnutie v dostatočnom osvedčení, ktoré by malo vyvolať obavu z ohrozenia možnej budúcej exekúcie, nie je naplnením zákonnej podmienky reálne existujúcej obavy, ktorá môže odôvodňovať splnenie zákonného predpokladu pre nariadenie neodkladného opatrenia v navrhovanom znení.

Pokiaľ žalobca v odvolaní na podporu svojej argumentácie poukazoval na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2Cob/32/2021 zo dňa 31.03.2021, odvolací súd v tejto súvislosti uvádza, že súd nie je viazaný rozhodnutiami iných súdov, pokiaľ nejde o rozhodnutia najvyšších súdnych autorít.

Odvolací súd preto posúdil túto odvoláciu námietku žalobcu ako nedôvodnú.

25. K odvolacej námietke žalobcu, že záver súdu prvej inštancie ohľadom neosvedčenia proporcionality navrhovaného neodkladného opatrenia je nesprávny, odvolací súd uvádza, že v predmetnej veci súd prvej inštancie v bode 16. odôvodnenia napadnutého uznesenia skonštatoval, že neodkladné opatrenie musí spĺňať aj požiadavku proporcionality, čo v danom prípade nebolo osvedčené, keď

hodnota nehnuteľností nebola súdu prvej inštancie známa a nariadením neodkladného opatrenia by mohol vzniknúť nepomer medzi sumou bezdôvodného obohatenia a hodnotou nehnuteľností dotknutých neodkladným opatrením.

S uvedeným konštatovaním súdu prvej inštancie sa odvolací súd stotožňuje a na zdôraznenie jeho správnosti dodáva, že pri posudzovaní dôvodnosti návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia musí súd vždy zvážiť, či sa v dôsledku neodkladného opatrenia nevytvorí nezvratný (nenapraviteľný) stav v právnych vzťahoch medzi sporovými stranami, či zásah do práv dotknutej strany je primeraný žalobcom osvedčenému porušeniu jeho práv a právom chránených záujmov (zásada tzv. primeranosti zásahu). Návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia sa žalobca domáhal, aby súd žalovanému zakázal nakladať s nehnuteľnosťami (bytom, garážou a súvisiacimi spoluvlastníckymi podielmi), čo predstavuje zásadné obmedzenie práva na pokojné užívanie majetku, preto je nevyhnutné, aby pri posudzovaní dôvodnosti neodkladného opatrenia bola zohľadnená proporcionalita medzi tvrdenou pohľadávkou žalobcu a hodnotou nehnuteľností, na ktoré sa má vzťahovať zákaz dispozície žalovaným. Žalobcom tvrdená pohľadávka voči žalovanému na vydanie bezdôvodného obohatenia predstavuje sumu vo výške 46 905,47 eura, pričom vo vzťahu k primeranosti navrhovaného neodkladného opatrenia žalobca v návrhu uviedol, že je podľa jeho názoru daná tým, že nemá vedomosť o inom majetku žalovaného, pričom na uvedených nehnuteľnostiach zároveň viazne záložné právo v prospech banky. Odvolací súd s poukazom na uvedené v zhode so súdom prvej inštancie dospel k záveru, že primeranosť návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia vo vzťahu k hodnote nehnuteľností - bytu, nebytového priestoru a súvisiacich spoluvlastníckych podielov nebola v konaní nijako osvedčená, nakoľko skutočnosť, že žalobcovi nie je známy iný majetok žalovaného, resp. tento bol založený záložným právom v prospech banky, nijako neosvedčuje proporcionalitu medzi tvrdenou pohľadávkou žalobcu a hodnotou nehnuteľností žalovaného. Odvolací súd uvádza, že súhlasí s tvrdením odvolateľa, že pri posudzovaní návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je rozhodné posúdenie žalobcom v návrhu opísaných skutočností, ktoré osvedčujú splnenie zákonných podmienok na jeho nariadenie, pričom osvedčovanie nie je rovnocenné s riadnym dokazovaním v konaní vo veci samej, avšak žalobca v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia primeranosť návrhu vo vzťahu k hodnote nehnuteľností ani netvrdil a ani nijakým spôsobom neosvedčil. Odvolací súd preto posúdil túto odvoláciu námietku žalobcu ako nedôvodnú.

26. Odvolací súd nad rámec uvedeného dodáva, že z výpisu z listov vlastníctva číslo XXXX, číslo XXXX a číslo XXXX zistil, že vlastníkom nehnuteľností, zákazu nakladania s ktorými sa žalobca v konaní domáhal voči žalovanému, už nie je žalovaný ale tretie osoby (v čase rozhodovania súdu prvej inštancie bol vlastníkom nehnuteľností žalovaný). Vzhľadom na uvedené je v danej veci navrhované nariadenie neodkladného opatrenia k nehnuteľnostiam vo vlastníctve tretích osôb a nie žalovaného/dlžníka. Odvolací súd však konštatuje, že pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdom prvej inštancie (§ 329 ods. 2 CSP), preto sa uvedenou skutočnosťou už nezaoberal.

27. V súvislosti s odvolacími námietkami žalobcu odvolací súd zároveň uvádza, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami sporu, a preto zaujal stanovisko len k tým dôvodom odvolania, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie vo veci. Preto odôvodnenie rozhodnutia súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, stačí na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces.

28. Z návrhu ani priložených listinných dôkazov nemal odvolací súd za dostatočne osvedčené základné skutočnosti, odôvodňujúce nariadenie navrhovaného neodkladného opatrenia.

29. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a na znenie citovaných zákonných ustanovení, odvolací súd viazaný rozsahom odvolania a odvolacími dôvodmi (§ 379 CSP a § 380 CSP) dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne, preto ho v zmysle § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

30. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanému ako plne úspešnej strane v odvolacom konaní priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100% s tým, že o výške náhrady trov konania

rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

31. Toto rozhodnutie bolo členmi senátu prijaté pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2, veta druhá CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť právneho zastúpenia advokátom dovolateľ nemá len v prípadoch vymedzených § 429 ods. 2 CSP.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Nesplnenie náležitostí vyžadovaných § 428 a § 429 CSP má za následok odmietnutie dovolania (§ 447 písm. d/, e/ CSP).